LEESDOSSIER

Emma

Jane Austen

Door Joni De Mol

10 januari 2014

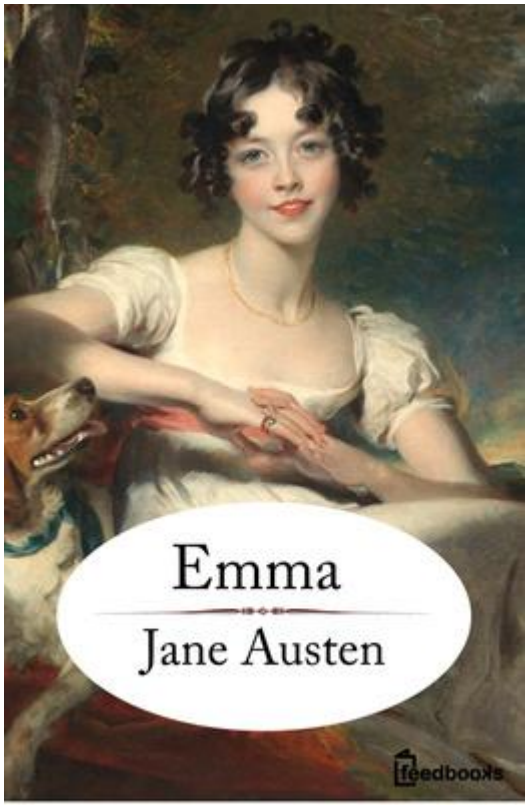

Emma – Jane Austen

Over de auteur

Jane Austen (Steventon, 16 december 1775 - Winchester, 18 juli 1817) was een prominente Engelse romanschrijfster van wie het werk nu deel uitmaakt van de westerse literaire canon. De vorm en dramatische inhoud van haar fictie vormen een sterk contrast met het teruggetrokken leven dat ze in werkelijkheid leidde.

Haar realisme, bijtend sociaal commentaar en haar gebruik van de vrije indirecte rede, een tot dan toe weinig gebruikte stijlfiguur, heeft ervoor gezorgd dat ze één van de meest gelezen en meest geliefde schrijvers in de Engelse literatuur is geworden.

Austen groeide op binnen een hechte familie in de lagere regionen van de Engelse adel. Ze werd voornamelijk onderwezen door haar vader en oudere broers. Austens naaste familie was vrij groot: zes broers (James (1765-1819), George (1766-1838), Edward (1767-1852), Henry Thomas (1771-1850), Francis William (Frank) (1774-1865), Charles John (1779-1852)) en een zus, Cassandra Elizabeth (1773-1845), die net als Jane ongehuwd bleef. Cassandra was Janes beste vriendin en vertrouwelinge gedurende haar leven. Van haar zes broers had Jane de beste band met Henry, die later bankier werd en, nadat zijn bank failliet ging, anglicaans predikant. Henry was ook de literair agent van zijn zuster. Binnen zijn grote vrienden- en kennissenkring uit Londen bevonden zich bankiers, handelaars, uitgevers, schilders en acteurs, en hij gunde Jane op die manier een kijkje in een sociale omgeving die normaliter voor haar onzichtbaar zou zijn gebleven vanuit het landelijke Hampshire. Janes broer George ging al op jonge leeftijd het huis uit en woonde bij een plaatselijke familie, omdat, zoals biograaf Le Faye beschrijft, George "geestelijk abnormaal" was en "onderhevig aan aanvallen". Hij was mogelijk ook doof. Charles en Frank dienden bij de marine en bereikten beiden de rang van admiraal. Edward werd geadopteerd door zijn neef Thomas Knight; hij erfde diens landgoed en nam in 1812 ook zijn naam aan.

Naast het onderwijs dat ze kreeg van haar vader en broers, leerde ze veel door te lezen. De onwrikbare steun van haar familie was van cruciaal belang voor de ontwikkeling van Austen als professioneel schrijver. Austen bleef zich als schrijfster artistiek ontwikkelen tot ze ongeveer vijfendertig jaar oud was. Al die tijd experimenteerde ze met verschillende literaire vormen, waaronder ook de briefroman, hoewel ze die vorm weer vrij snel terzijde schoof. De enige briefroman die ze schreef was Lady Susan. Ze schreef (en herschreef) drie grote romans en begon aan een vierde. Van 1811 tot 1816 bereikte ze succes als schrijfster met de romans *Sense and Sensibility* (1811), *Pride and Prejudice* (1813), *Mansfield Park* (1814) en *Emma* (1816). Ze schreef nog twee romans, *Northanger Abbey* en *Persuasion*; deze werden postuum gepubliceerd in 1818. Eén roman bleef onvoltooid omdat ze stierf voordat ze deze kon afronden; deze laatste kreeg uiteindelijk de titel *Sanditon*.

Austens werken vormen een kritische reactie op de sentimentele romans, een literair genre dat in de tweede helft van de achttiende eeuw erg populair was. Haar boeken vormen een onderdeel van de overgang naar het negentiende-eeuwse realisme. Austens (in essentie komische) plotlijnen wijzen op de

sterke mate waarin vrouwen toentertijd afhankelijk waren van het huwelijk om sociale status en economische veiligheid te garanderen. Haar boeken gaan uitgebreid in op toen actuele morele kwesties, net als die van Samuel Johnson, een van de sterkste invloeden op haar werk.

Omdat Austen ervoor gekozen had om anoniem te publiceren, bracht haar werk haar tijdens haar leven weinig persoonlijke roem en slechts enkele positieve kritieken. Pas na de publicatie van haar neef James Edward Austen-Leighs boek *Memoir of Jane Austen* in 1869 veranderde dat. Ze werd bij een veel breder publiek bekend maar pas in het midden van de twintigste eeuw werd Austen algemeen aanvaard in de academische wereld als een "groot Engels schrijver". In de tweede helft van de 19de eeuw en de eerste helft van de 20ste eeuw eeuw ontstond er een schare fans die zichzelf "Janeites" noemen. Onder hen waren bekende schrijvers zoals E.M. Forster (‘A Room with a View) en Rudyard Kipling, die een kortverhaal schreef met de titel ‘ The Janeites’ over een groep soldaten in WOI die Jane Austen lazen. Haar leven werd beschreven en verfilmd, in onder meer de film *Becoming Jane* met Anne Hathaway in de hoofdrol. Haar boeken werden in veel talen vertaald, maar de televisiebewerkingen en verfilmingen waren de belangrijkste oorzaak van haar populariteit.

Romans

Sense and Sensibility (1811)

Pride and Prejudice (1813)

Mansfield Park (1814)

Emma (1815)

Northanger Abbey (1818)

Persuasion (1818)

Ze schreef ook drie kortere stukken:

Lady Susan (briefroman)

The Watsons (onvolledige roman)

Sanditon (onvolledige roman)

Haar vroege werken omvatten:

Henry and Eliza

The Three Sisters

Love and Freindship [sic]

The History of England

Catharine, or the Bower

The Beautiful Cassandra

Filmbewerkingen van Emma

1972: Emma (BBC-serie), met Doran Godwin als Emma.

1995: Clueless (een losse, moderne bewerking van het boek), met Alicia Silverstone als Cher Horowitz (Emma).

1996: Emma (film), met Gwyneth Paltrow als Emma en Jeremy Northam als Mr. Knightley

1996: Emma (televisieserie), met Kate Beckinsale als Emma.

2009: Emma (BBC-serie), met Romola Garai als Emma en Jonny Lee Miller als Mr. Knightley

2010: Aisha (Moderne Bollywood bewerking) met Sonam Kapoor als Aisha (Emma).

Emma - Inhoud

Emma Woodhouse – mooi, slim en eenentwintig – woont met haar oude vader op het landgoed Hartfield in Highbury, dicht bij Londen. Haar vader maakt zich obsessief druk over de gezondheid en veiligheid van iedereen van zijn familie en vrienden. Nadat Emma haar beste vriendin en gouvernante succesvol gekoppeld heeft aan Mr. Weston, moet ze op zoek naar nieuw entertainment. Ze raakt bevriend met Harriet Smith en probeert haar aan de dominee van het dorp te koppelen, mr. Elton. Deze blijkt echter meer te zien in Emma zelf. Ondertussen is Frank Churchill, de zoon van Mr. Weston, in het dorp opgedoken. Emma flirt met hem, maar is zelf niet in hem geïnteresseerd. Ze ziet meer in een match tussen hem in Harriet. Op het einde van het verhaal blijkt dat Frank in het geheim verloofd is met Jane Fairfax, een jongedame met veel prijzenswaardige vaardigheden die bij haar tante logeert. Dan blijkt dat Harriet eigenlijk verliefd is op Mr Knightley, een goede vriend van de Woodhouses. Op dat ogenblik ontdekt Emma dat zij zelf verliefd is op hem. Mr. Knightley wil met haar trouwen en alles eindigt goed.

Structuur

Emma is opgedeeld in drie volumes.

Volume 1 bestaat uit 18 hoofdstukken. De hoofdactie van deel een bestaat uit het koppelen van Harriet aan Mr Elton en de climax van dit deel van het verhaal is het huwelijksaanzoek van Mr Elton aan Emma. Frank Churchill en Jane Fairfax komen in dit deel van het verhaal nog niet voor, behalve dan in de verwachting van zijn komst. Jane Fairfax wordt vermeld in hoofdstuk tien.

In volume 2, ook bestaande uit 18 hoofdstukken, komt Frank Churchill de wereld van Highbury binnen. Het verhaal draait nu om de relatie tussen Emma en Frank. Emma denkt eerst dat ze verliefd is op Frank, maar ontdekt later dat dat toch niet het geval is.

Volume 3, 19 hoofdstukken, begint met het bal in het dorp, waar Mr Elton weigert om met Harriet te dansen en waar mr Knightley dat dan maar doet. Frank redt Harriet als ze belaagd wordt door zigeunerkinderen. Emma denkt dat Harriet op Frank verliefd is, Harriet is echter op Mr. Knightley verliefd. Het derde volume brengt alle verhalen tot een einde, doordat aan het licht komt dat Frank met Jane Fairfax verloofd was, Harriet uiteindelijk met Mr Martin trouwt en Emma met Mr Knightley.

Personages

- **Emma Woodhouse**, de protagoniste uit het verhaal, is een mooie, vrolijke, slimme en verwende jongedame van 21 jaar. Haar moeder overleed toen Emma erg jong was, en Emma is sindsdien altijd de vrouw des huizes geweest, vooral na het huwelijk van haar zuster. In sommige opzichten is Emma volwassen voor haar leeftijd, hoewel ze een paar grove fouten maakt. Hoewel ze zichzelf voorneemt nooit te zullen trouwen, werpt ze zichzelf op als koppelaarster voor de mensen in haar omgeving. Ze lijkt niet verliefd te kunnen worden, totdat jaloezie haar doet beseffen dat ze al tijden van Mr. Knightley houdt.
- **Mr. George Knightley** is ca. 37 jaar. Hij is een dierbare vriend van Emma en haar enige criticaster. Hij geeft erg veel om Emma. Mr. Knightley is de eigenaar van het naburige landgoed Donwell, een uitgestrekt landgoed met een landhuis, veel grond en een boerderij. Hij is de oudere broer van Mr. John Knightley, de echtgenoot van Emma's zuster Isabella. In het eerste deel van het boek speelt Mr. Knightley vooral de rol van observator en criticus van Emma. Hij doorziet de karakters van de andere personages veel beter dan zij. Hij is als het ware de stand-in voor de mening van de auteur en van de lezers over Emma.
- **Mr. Frank Churchill** is de zoon van Mr. Weston uit diens eerste huwelijk. Hij is een vriendelijke jongeman die door vrijwel iedereen aardig gevonden wordt, behalve door Mr. Knightley, die hem erg onvolwassen vindt - hoewel dit vooral komt doordat Knightley jaloers is op Franks zogenaamde "jacht" op Emma. Na het overlijden van Franks moeder werd hij opgevoed door zijn rijke tante en oom, wiens familienaam hij aannam. Frank houdt erg veel van dansen en muziek en haalt alles uit het leven wat erin zit. Hij lijkt een zorgeloos persoon maar is beslist minder "slecht" dan schurken uit Austens andere boeken, zoals Willoughby (uit Sense and Sensibility) en Wickham (uit Pride and Prejudice).
- **Jane Fairfax** is een weesmeisje wier enige familie bestaat uit een tante, Miss Bates, en een grootmoeder, Mrs. Bates. Ze wordt als zeer mooi en intelligent beschouwd, en is elegant en welgemanierd. Verder kan ze erg goed pianospelen en zingen - welbeschouwd is ze de enige persoon die door Emma benijd wordt. Ze is niet rijk, en lijkt voorbestemd om gouvernante te worden - een in haar ogen weinig aantrekkelijk vooruitzicht.
- **Harriet Smith** is een jonge vriendin van Emma. Ze is erg aantrekkelijk maar heel ongekunsteld en laat zich snel beïnvloeden door haar omgeving, vooral door Emma. Ze is de buitenechtelijke dochter van in eerste instantie onbekende ouders, hoewel in het laatste hoofdstuk blijkt dat ze de dochter is van een redelijk welgestelde handelsman. Aan het begin van de roman neemt Emma Harriet onder haar hoede, en wordt Harriet het slachtoffer van Emma's mislukte koppelpogingen. Harriet slaat zelfs op advies van Emma een aantrekkelijk huwelijksaanzoek van Mr. Martin af, ondanks het feit dat ze zelf twijfelt. Uiteindelijk trouwen Harriet en Mr. Martin ondanks Emma's bemoeienissen toch.
- **Philip Elton** is een knappe, welgemanierde en ambitieuze dominee. Emma wil dat hij met Harriet trouwt, maar hij wil Emma. Elton blijkt vooral belust op geld en trouwt kort na Emma's afwijzing met een andere rijke vrouw.
- **Augusta Elton** is Mr. Eltons rijke maar vervelende en ordinaire vrouw. Ze is opschepperig, dominant en pretentieus en houdt ervan in het middelpunt van de belangstelling te staan. Ze is niet geliefd door Emma en haar vriendenkring. Mrs. Elton behandelt Jane enorm neerbuigend, waardoor Jane de sympathie van haar omgeving krijgt.
- **Mrs. Anne Weston**, voorheen Miss Taylor, was zestien jaar lang Emma's gouvernante en blijft ook na haar huwelijk met Mr. Weston Emma's hartsvriendin. Ze is een verstandige jonge vrouw die veel van Emma houdt. Mrs. Weston fungeert als surrogaatmoeder voor Emma, en is een van de weinigen die Emma durven aan te spreken op haar gedrag.

- **Mr. Weston**, een rijke man uit de omgeving van Hartfield. Hij trouwt met Emma's gouvernante. Uit zijn eerste huwelijk is hij de vader van Frank Churchill, die geadopteerd en opgevoed was door de broer en schoonzuster van zijn overleden eerste vrouw. Mr. Weston is een warme, vrolijke man, die graag mensen om zich heen heeft.
- **Miss Bates**, een vriendelijke, praatzieke oude vrijster, wiens moeder, Mrs. Bates, een vriendin is van Mr. Woodhouse, Emma's vader. Haar nichtje, Jane Fairfax, is haar oogappel. Op een dag, tijdens een ritje op het platteland, beledigt Emma Miss Bates door te zinspelen op haar langdradigheid. Nadien wijst Mr. Knightley Emma streng terecht, en probeert Emma het goed te maken.
- **Henry Woodhouse** is Emma's vader. Hij is een hypochonder die zich altijd drukmaakt om zijn eigen gezondheid of die van anderen, en gaat zelfs zover dat hij zijn gasten eten en drinken ontzegt - in de overtuiging dat al dat eten en drinken slecht voor hen is. Hij klaagt dat die "arme Isabella" en "arme Miss Taylor" er slecht aan hebben gedaan te trouwen en beter bij hem hadden kunnen blijven.

Literaire techniek

Austen is als schrijfster vooral bekend bij literatuurwetenschappers om haar gebruik van de vrije indirecte rede. Die techniek houdt het midden tussen citeren en vertellen. Op die manier mengen de ideeën van personages uit het verhaal zich met de stem van de verteller en is het niet altijd helemaal duidelijk wie aan het woord is (verteller of personage). Zonder direct te citeren, kan de ‘stem’ van een personage toch duidelijk weergegeven worden, zoals in onderstaande passage waarin Mr. Woodhouse bezorgd is over de sneeuwval: ‘but not all that either could say could prevent some renewal of alarm at the sight of the snow which had actually fallen, and the discovery of a much darker night than he had been prepared for. He was afraid they should have a very bad drive. He was afraid poor Isabella would not like it. And there would be poor Emma in the carriage behind. He did not know what they had best do. They must keep as much together as they could, and James was talked to, and given charge to go very slow and wit for the other carriage.

In het fragment wordt gesproken over ‘poor Isabella’ en ‘poor Emma’, woorden die duidelijk uit de mond van Mr. Woodhouse komen, hoewel ze hier door de verteller gebruikt worden, aangezien Mr. Woodhouse niet rechtstreeks geciteerd wordt.

Jane Austen was, samen met Goethe in Duitsland, een van de eerste schrijvers om deze techniek veelvuldig toe te passen in haar romans.

Kritiek op het boek

Toen *Emma* net verscheen, in 1816, kwamen er gemengde reacties. Een van de terugkomende commentaren was het ontbreken van een sterk verhaal. De schrijfster Maria Edgeworth drukte haar opinie over het eerste deel van het verhaal als volgt uit (ze las niet meer verder): ‘There was no story in it, except that Miss Emma found that the man whom she designed for Harriets lover was an admirer of her own - & he was affronted being refused by Emma & Harriet wore the willow – and *smooth, thin water-gruel* is according to Emma’s father’s opinion a very good thing & it is very difficult to make a cook understand what you mean by smooth thin water gruel!’. Edgeworths citaat toont wel aan dat, ondanks het feit dat ze vond dat het werk te weinig verhaal had, de personages toch meteen in het geheugen blijven hangen en een heel eigen stem hebben.

Nog een andere auteur, Susan Ferrier, zei over *Emma*: 'there is no story whatever'. Wat haar wel beviel, was de manier waarop de karakter uitgewerkt waren en de stijl van het werk. Die vond ze zo bijzonder, dat een sterk verhaal eigenlijk niet eens nodig was: 'the characters are all so true to life, and the style is so piquant, that it does not require the adventitious aids of mystery and adventure'.

Thema's om over te discussiëren

* Belang van standenverschillen: Emma is zich doorheen het verhaal zeer bewust van standenverschillen. Ze voelt zichzelf verheven boven de andere inwoners van Highbury. Zo vraagt ze zich bijvoorbeeld af of ze zichzelf zo moet 'verlagen' om een uitnodiging van Mr. en Mrs. Cole te aanvaarden. Ook in de huwelijken spelen standenverschillen een grote rol in het boek.

- Emma over Mr. Martin: 'The yeamanry are precisely the order of people with whom I feel I can have nothing to do. A degree or two lower, and a creditable appearance might interest me; I might hope to be useful to their families in some way or other. But a farmer can need none of my help, and is therefore in one sense as much above my notice as in every other he is below it' (V1, 4)

- Emma over Ms. Bates: 'A single woman, with a very narrow income, must be ridiculous, disagreeable, old maid! the proper sport of boys and girls; but a single woman, of good fortune, is always respectable, and may be as sensible and pleasant as anybody else. And the distinction is not quite so much against the candour and common sense of the world as appears as first; for a very narrow income has a tendency to contract the mind, and sour the temper. Those who can barely live, and who live perforce in a very small, and generally very inferior, society, may well be illiberal and cross. (V1, 10)

* het benauwende leven van welgestelde vrouwen in Engeland in de vroege 19de eeuw. Emma leeft een monotoon leven waarin ze weinig om handen heeft. Ze moet haar tijd vullen met bezoekjes aan buren, waarbij nieuwtjes eindeloos herhaal worden, omdat er nu eenmaal niet veel gebeurd. Anders dan de mannen hoeft zij zich niet bezig te houden met het managen van een landgoed of van zaken.

* het gevaar van verbeelding: Emma mag dan nog zo slim zijn, ze laat zich volledig misleiden door haar verbeelding en interpreteert gedrag van anderen volledig verkeerd. Mr Knightley lijkt hier in het begin van het boek beter in te zijn, maar uiteindelijk bleek zijn inschatting van Frank Churchill ook gebaseerd op jaloeziegevoelens omdat hij dacht dat Frank Churchill Emma het hof maakte.

Leuke citaten

* karakterisering van Mr. Woodhouse: 'There was no recovering Miss Taylor—nor much likelihood of ceasing to pity her: but a few weeks brought some alleviation to Mr. Woodhouse. The compliments of his neighbours were over; he was no longer teased by being wished joy of so sorrowful an event; and the wedding-cake, which had been a great distress to him, was all eat up. His own stomach could bear nothing rich, and he could never believe other people to be different from himself. What was unwholesome to him, he regarded as unfit for any body; and he had, therefore, earnestly tried to dissuade them from having any wedding-cake at all, and when that proved vain, as earnestly tried to prevent any body's eating it. He had been at the pains of consulting Mr. Perry, the apothecary, on the subject. Mr. Perry was an intelligent, gentlemanlike man, whose frequent visits were one of the comforts of Mr. Woodhouse's life; and, upon being applied to, he could not but acknowledge (though it seemed rather against the bias of inclination,)

that wedding-cake might certainly disagree with many—perhaps with most people, unless taken moderately. With such an opinion, in confirmation of his own, Mr. Woodhouse hoped to influence every visitor of the new-married pair; but still the cake was eaten; and there was no rest for his benevolent nerves till it was all gone.

There was a strange rumour in Highbury of all the little Perrys being seen with a slice of Mrs. Weston's wedding-cake in their hands: but Mr. Woodhouse would never believe it.' (V1, H2)

* Mr. Knightley over Emma: 'I should like to see emma in love, and in some doubt of a return; it would do her good.' (V1, 6)

* 'and 'How d'ye do, George?'and 'John, how are you?' succeeded in the true English style, burying under a calmness that seemed all but indifference, the real attachment which would have led either of them, if requisite, to do every thing for the good of the other'. (V1, 12)

* John Knightley over Randall's: "A man," said he, "must have a very good opinion of himself when he asks people to leave their own fireside, and encounter such a day as this, for the sake of coming to see him. He must think himself a most agreeable fellow; I could not do such a thing. It is the greatest absurdity -- Actually snowing at this moment! The folly of not allowing people to be comfortable at home, and the folly of people's not staying comfortably at home when they can! If we were obliged to go out such an evening as this, by any call of duty or business, what a hardship we should deem it; -- and here are we, probably with rather thinner clothing than usual, setting forward voluntarily, without excuse, in defiance of the voice of nature, which tells man, in every thing given to his view or his feelings, to stay at home himself, and keep all under shelter that he can; -- here are we setting forward to spend five dull hours in another man's house, with nothing to say or to hear that was not said and heard yesterday, and may not be said and heard again to-morrow. Going in dismal weather, to return probably in worse; -- four horses and four servants taken out for nothing but to convey five idle, shivering creatures into colder rooms and worse company than they might have had at home." (V1, 13)

* Emma over Jane: 'Emma was sorry to have to pay civilities to a person she did not like through three long months! to be always doing more than she wished, and less than she ought! Why she did not like Jane Fairfax might be a difficult question to answer; Mr. Knightley had once told her it was because she saw in her the really accomplished young woman, which she wanted to be thought herself; and though the accusation had been eagerly refuted at the time, there were moments of self-examination in which her conscience could not quite acquit her. But "she could never get acquainted with her: she did not know how it was, but there was such coldness and reserve; such apparent indifference whether she pleased or not; and then, her aunt was such an eternal talker! -- and she was made such a fuss with by every body! -- and it had been always imagined that they were to be so intimate -- because their ages were the same, every body had supposed they must be so fond of each other." These were her reasons; she had no better.' (V2,2)

* Mr. Woodhouse: 'Her own father's perfect exemption from any thought of the kind, the entire deficiency in him of all such sort of penetration or suspicion, was a most comfortable circumstance. Happily he was not farther from approving matrimony than from foreseeing it. Though always objecting to every marriage that was arranged, he never suffered beforehand from the apprehension of any; it seemed as if he could not think so ill of any two persons' understanding as to suppose they meant to marry till it were proved against them.' (V2, 5)

* over bals en dansen: ‘It may be possible to do without dancing entirely. Instances have been known of young people passing many, many months successively, without being at any ball of any description, and no material injury accrue either to body or mind;—but when a beginning is made—when the felicities of rapid motion have once been, though slightly, felt—it must be a very heavy set that does not ask for more.’ (V2,11)

* bij de dood van Mrs. Churchill: ‘It was felt as such things must be felt. Every body had a degree of gravity and sorrow; tenderness towards the departed, solicitude for the surviving friends; and, in a reasonable time, curiosity to know where she would be buried. Goldsmith tells us, that when lovely woman stoops to folly, she has nothing to do but to die; and when she stoops to be disagreeable, it is equally to be recommended as a clearer of ill-fame. Mrs. Churchill, after being disliked at least twenty-five years, was now spoken of with compassionate allowances. In one point she was fully justified. She had never been admitted before to be seriously ill. The event acquitted her of all the fancifulness, and all the selfishness of imaginary complaints.’ (V3,9)

* Emma beseft dat ze van Mr. Knightley houdt: ‘Why was it so much worse that Harriet should be in love with Mr. Knightley, than with Frank Churchill? Why was the evil so dreadfully increased by Harriet's having some hope of a return? It darted through her, with the speed of an arrow, that Mr. Knightley must marry no one but herself!’ (V3,11)

* Emma over de vooruitzichten van haar neefje: ‘ It is remarkable, that Emma, in the many, very many, points of view in which she was now beginning to consider Donwell Abbey, was never struck with any sense of injury to her nephew Henry, whose rights as heir expectant had formerly been so tenaciously regarded. Think she must of the possible difference to the poor little boy; and yet she only gave herself a saucy conscious smile about it, and found amusement in detecting the real cause of that violent dislike of Mr. Knightley's marrying Jane Fairfax, or any body else, which at the time she had wholly imputed to the amiable solicitude of the sister and the aunt.’ (V3, 15)

Verder lezen

Kortverhaal *The Janeites* van Rudyard Kipling: http://www.kipling.org.uk/rg_janeites1.htm